

Vec C-231/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

3. jún 2020

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

27. apríl 2020

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Josef Ziri

Dotknutý orgán:

Landespolizeidirektion Steiermark

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Sankcionovanie porušení Glücksspielgesetz (zákon o hazardných hrách), otázka kumulácie sankcií bez hornej hranice v prípade vysokých minimálnych sankcií

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Zlučiteľnosť neobmedzenej kumulácie pokút (spolu s náhradnými trestami odňatia slobody a príspevkami na trovy konania) s článkom 56 ZFEÚ a článkom 49 ods. 3 Charty základných práv v prípade nie čisto formálnych porušení

Prejudiciálne otázky

1. Musí vnútroštátny súd v trestnom konaní, ktoré sa vedie na účely ochrany právnej úpravy monopolu, preskúmať ustanovenie týkajúce sa trestnej sankcie, ktoré má uplatniť, z hľadiska slobody poskytovať služby, ak už predtým preskúmal túto právnu úpravu monopolu v súlade s požiadavkami Súdneho dvora Európskej únie a z tohto skúmania vyplynulo, že táto právna úprava monopolu je odôvodnená?

2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná:

2. a) Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa musí nevyhnutne uložiť pokuta za každý hrací automat bez absolútnej hornej hranice celkovej sumy uložených pokút?

2. b) Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa musí nevyhnutne uložiť minimálna pokuta vo výške 3 000 eur za každý hrací automat?

2. c) Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa má uložiť náhradný trest odňatia slobody za každý hrací automat bez absolútnej hornej hranice celkového súčtu uložených náhradných trestov odňatia slobody?

2. d) Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že v prípade uloženia sankcie za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa uloží povinnosť zaplatiť príspevok na trovy trestného konania vo výške 10 % uložených pokút?

3. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku záporná:

3. a) Má sa článok 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa musí nevyhnutne uložiť pokuta za každý hrací automat bez absolútnej hornej hranice celkovej sumy uložených pokút?

3. b) Má sa článok 49 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa musí nevyhnutne uložiť minimálna pokuta vo výške 3 000 eur za každý hrací automat?

3. c) Má sa článok 49 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa má uložiť náhradný trest odňatia slobody za každý hrací automat bez absolútnej hornej hranice celkového súčtu uložených náhradných trestov odňatia slobody?

3. d) Má sa článok 49 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že v prípade uloženia sankcie za sprístupňovanie zakázaných lotérií podľa zákona o hazardných hrách v rámci podnikania sa uloží povinnosť zaplatiť príspevok na trovy trestného konania vo výške 10 % uložených pokút?

Uvádzané predpisy práva Únie

Článok 56 ZFEÚ, článok 49 ods. 3 Charty základných práv

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

§ 2 ods. 1 a 4, § 19 ods. 1 a 7, ako aj § 52 Glücksspielgesetz (zákon o hazardných hrách, ďalej len „GSpG“)

§ 9 ods. 1 a 7, § 16 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 a 2, § 20, ako aj § 64 ods. 1 a 2 Verwaltungsstrafgesetz 1991 (zákon o správnych sankciách z roku 1991, ďalej len „VStG“)

§ 38 Verwaltungsgerichtsverfahrensgesetz (zákon o správnom súdnom konaní, ďalej len „VwGVG“)

Uvádzaná judikatúra Súdneho dvora

Rozsudok z 30. apríla 2014, Pflieger (C-390/12); rozsudok z 11. júna 2015, Berlington Hungary (C-98/14); rozsudok z 12. septembra 2019, Maksimović a i. (C-64/18); uznesenie z 19. decembra 2019, NE/Bezirkshauptmannschaft

Hartberg (C-645/18); rozsudok z 8. septembra 2010, Markus Stoß a i. (C-316/07); rozsudok z 25. apríla 2013, Jyske Bank Gibraltar Ltd. (C-212/11)

Opis skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Predkladané otázky súvisia s preskúmaním stanovenia sankcií v rozhodnutí príslušného sankčného orgánu o uložení sankcií, ktorým sa rozhodlo, že navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ sa dopustil desiatich porušení zákona o hazardných hrách a ktoré tento navrhovateľ po tom, čo Landesverwaltungsgericht Steiermark (Krajinský správny súd Štajersko, Rakúsko; ďalej len „správny súd“) čiastočne vyhovel jeho sťažnosti, pokiaľ ide o výšku sankcií, a znížil sankcie za každé porušenie, teraz napadol opravným prostriedkom „Revision“ na vnútroštátnom súde. Otázky týkajúce sa práva Únie, ktoré sa v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania kladú Súdnemu dvoru Európskej únie, majú z všeobecného hľadiska význam pre ďalšie konania o opravných prostriedkoch „Revision“ vedené na vnútroštátnom súde.
- 2 Správny orgán rozhodnutím o uložení sankcie uznal navrhovateľa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ za vinného z toho, že spoločnosť (A GmbH), ktorú zastupoval ako konateľ, od 30. apríla do mája 2016 sprístupňovala v rámci podnikania zakázané lotérie v bare prostredníctvom celkovo desiatich hracích automatov, a tým sa dopustila celkovo desiatich porušení § 52 ods. 1 bodu 1 tretieho riadku GSpG. Správny sankčný orgán uložil za každé porušenie – teda za každý hrací automat – správnu sankciu vo výške 10 000 eur, ako aj náhradný trest odňatia slobody v dĺžke troch dní (v prípade desiatich prístrojov to teda bolo spolu 100 000 eur a náhradný trest odňatia slobody v dĺžke 30 dní) a navyše uložil navrhovateľovi v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ povinnosť zaplatiť príspevok na trovy trestného konania vo výške 10 000 eur. Ako organizátorka hazardných hier prevádzkovaných pomocou týchto desiatich hracích automatov bola právoplatne uložená sankcia spoločnosti F s.r.o. so sídlom na Slovensku. Zhabanie hracích automatov bolo nariadené tak voči spoločnosti A GmbH, ako aj voči (slovenskej) F s.r.o.
- 3 Správny súd na základe sťažnosti, ktorú navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ podal proti rozhodnutiu o uložení sankcie, vykonal celkové posúdenie okolností, za ktorých bol GSpG prijatý a za ktorých sa uplatňuje, a pri tomto posúdení dospel k záveru, že obmedzenie slobody poskytovať služby, ktoré z neho vyplýva, je odôvodnené. V prvom stupni zamietol sťažnosť, ktorú podal navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ proti rozhodnutiu správneho orgánu o uložení sankcie, pokiaľ ide tak o rozhodnutie o vine, ako aj o rozhodnutie o sankcii. Navrhovateľ napadol toto rozhodnutie opravným prostriedkom „Revision“ na vnútroštátnom súde.
- 4 V prvom konaní o opravnom prostriedku „Revision“ vnútroštátny súd potvrdil rozhodnutie správneho súdu týkajúce sa trestného konania vedeného proti navrhovateľovi v konaní o opravnom prostriedku „Revision“, pokiaľ ide

o rozhodnutie o vine, avšak zrušil ho, pokiaľ ide o rozhodnutie o sankcii. Správny súd následne rozhodnutím vydaným v ďalšom konaní o sťažnosti vyhovel sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ v súvislosti s výškou sankcie, v tom zmysle, že na základe § 52 ods. 2 tretej časti vety GSpG uložil desať pokút po 4 000 eur, ako aj desať náhradných trestov odňatia slobody v dĺžke jedného dňa (spolu teda uložil pokuty vo výške 40 000 eur a náhradné tresty odňatia slobody v dĺžke desiatich dní). Príspevok na trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom správnom sankčnom konaní, bol stanovený na 4 000 eur. Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ napadol toto stanovenie sankcií opravným prostriedkom „Revision“, ktorý je predmetom tohto konania na vnútroštátnom súde.

Opis odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 5 Posúdenie zákonnosti stanovenia sankcie, ktoré vykonal správny súd, vnútroštátnym súdom závisí od toho, či sú ustanovenia GSpG, ktoré upravujú stanovenie sankcie, v spojení s ustanoveniami VStG, ktoré musí správny súd uplatniť pri stanovení sankcie, v súlade s právom Únie (všeobecné zásady týkajúce sa obmedzenia slobody poskytovať služby, ako aj článok 49 ods. 3 Charty základných práv). Rozhodnutie Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) o prejednávacom opravnom prostriedku „Revision“ závisí od odpovedí na otázky týkajúce sa výkladu práva Únie, ktoré sú sformulované v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania a bližšie rozobraté nižšie.
- 6 Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia práva Únie, najmä Charta, ako aj článok 56 ZFEÚ, sa uplatnia v prípade, keď sa organizátor protiprávnych hazardných hier zdržiava v Rakúsku a údajnou vlastníčkou prístrojov je spoločnosť so sídlom v Česku (pozri rozsudok Pflieger, C-390/12, body 10 a 33 až 36). V správnom sankčnom konaní, na ktorom je založené konanie o prejednávacom opravnom prostriedku „Revision“, je organizátorkou hazardných hier spoločnosť so sídlom na Slovensku; spoločnosť A GmbH, ktorú zastupuje navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“, sprístupňovala tieto hazardné hry v kaviarni. Okrem toho Súdny dvor už odôvodnil existenciu cezhraničnej situácie aj tým, že nemožno v žiadnom prípade vylúčiť, že prevádzkovatelia usadení v iných členských štátoch mali alebo budú mať záujem otvárať herne na prevádzkovanie hazardných hier napríklad v Maďarsku (rozsudok Berlington Hungary, C-98/14, bod 27).
- 7 Podľa judikatúry Súdneho dvora právna úprava, ktorá zakazuje okrem iného prevádzkovanie hracích automatov bez predchádzajúceho povolenia správnych orgánov, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb, ktoré je zaručené článkom 56 ZFEÚ (pozri najmä rozsudok Pflieger, bod 39), pričom prípustnosť takého obmedzenia slobody poskytovať služby, ktoré vyplýva z ustanovení GSpG, musí preskúmať vnútroštátny súd na základe vykonania celkového posúdenia, ktoré si vyžaduje právo Únie (pozri rozsudok Pflieger, bod 50). V dôsledku právoplatného rozhodnutia o vine treba v tomto konaní

o opravnom prostriedku „Revision“ z hľadiska práva Únie preskúmať len primeranosť uloženia sankcií, ktoré sa musia uložiť za konštatovaný zakázaný zásah do monopolu.

8 Súdny dvor vo svojom rozsudku z 12. september 2019, Maksimović a i. (C-64/18), rozhodoval o viacerých návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, ktorých predmetom bola primeranosť príslušných rakúskych predpisov týkajúcich sa cezhraničného prideľovania pracovníkov, ktoré stanovovali jednak uloženie pokút za každého dotknutého pracovníka, a to v minimálnej výške, bez hornej hranice celkovej sumy takých pokút, ktoré sa mali uložiť, a jednak náhradné tresty odňatia slobody. Súdny dvor rozhodol, že článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o ktorú išlo v predmetnom konaní vo veci samej, ktorá v prípade nedodržania povinností v oblasti pracovného práva týkajúcich sa získania administratívnych povolení a uchovávanía mzdových podkladov stanovuje pokuty, ktoré nemôžu byť nižšie než určitá stanovená suma, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého dotknutého pracovníka a bez hornej hranice, ku ktorým sa pripočíta príspevok na náklady konania vo výške 20 % z ich sumy v prípade zamietnutia žaloby podanej proti rozhodnutiu, ktorým boli uložené, a ktoré sa zmenia na tresty odňatia slobody v prípade ich nezaplatenia (pozri tiež uznesenie Súdneho dvora z 19. decembra 2019, NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg, C-645/18).

9 V konaní o prejednávacom opravnom prostriedku „Revision“ teraz pri skúmaní uloženia sankcií za viaceré porušenia GSpG vzniká otázka výkladu článku 56 ZFEÚ, resp. aspoň článku 49 ods. 3 Charty, týkajúca sa posúdenia súladu § 52 ods. 2 tretej časti vety GSpG, ako aj § 16 a § 64 ods. 2 VStG s právom Únie.

Preskúmanie stanovenia sankcií na základe článku 56 ZFEÚ (prvá otázka):

10 Vo veci, ktorá je predmetom prejednávaneho opravného prostriedku „Revision“, správny súd v prvom konaní vykonal preskúmanie zásahu do slobody poskytovať služby v podobe celkového posúdenia na základe kritérií stanovených Súdny dvorom (pozri rozsudky Stoß, C-316/07, bod 79; Pflieger, C-390/12, body 41, 45 56 a 62, a Jyske Bank Gibraltar Ltd., C-212/11, body 62 a 64) a dospel k záveru, že ustanovenia GSpG, ktoré stanovujú, že za prevádzkovanie hazardných hier pomocou hracích automatov bez potrebnej koncesie možno uložiť sankcie, neodporujú právu Únie.

11 Pri preskúmaní stanovenia sankcií, ktoré vykonal v druhom stupni správny súd, musí vnútroštátny súd teraz najprv posúdiť, či sa má následne preskúmať aj otázka primeranosti sankcií za taký zásah do monopolu, ktoré stanovuje zákon, na základe slobody poskytovať služby, alebo či sa má toto preskúmanie vykonať (len) na základe vnútroštátneho ústavného poriadku.

Preskúmanie stanovenia sankcií na základe článku 49 Charty:

12 V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku záporná, musí vnútroštátny súd následne posúdiť, či sa zákonné ustanovenia, ktoré sa majú uplatniť pri preskúmaní

stanovenia sankcií, ktoré vykonal správny súd, majú považovať za primerané v zmysle článku 49 ods. 3 Charty.

V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná [otázka 2 písm. a) až d)], ako aj v prípade, ak je odpoveď na prvú otázku záporná [otázka 3 písm. a) až d)]:

- 13 Na úvod treba uviesť, že z ustálenej judikatúry Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) vyplýva, že podľa GSpG je každý zo skutkov sankcionovaných v § 52 ods. 1 v prípade každého jedného hracieho automatu samostatným správnym deliktom, za ktorý treba v zmysle § 22 VStG uložiť sankcie popri sebe. V prejednávanom prípade správny súd v rámci stanovenia pokút uplatnil sankčné sadzby stanovené v § 52 ods. 2 treťom riadku GSpG, ktorá v prípade prvého sprístupňovania zakázaných lotérií v rámci podnikania prostredníctvom viac ako troch hracích automatov stanovuje sankčnú sadzbu od 3 000 do 30 000 eur za každý hrací automat.
- 14 Stanovenie sankcie v rámci zákonných sankčných sadzieb je rozhodnutím založeným na voľnej úvahe, ktoré treba prijať podľa kritérií, ktoré zákonodarca stanovil v § 19 VStG (význam chráneného právneho záujmu a zásah do tohto záujmu, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zavinenie, majetkové pomery). Pritom treba tiež vziať do úvahy, že minimálna sankcia vo výške 3 000 eur, ktorá je v tomto prípade stanovená v GSpG za každé porušenie, sa pri stanovení sankcie v konkrétnom prípade podľa § 20 VStG môže znížiť až na polovicu (t. j. na 1 500 eur za prístroj), pokiaľ poľahčujúce okolnosti podstatne prevažujú nad príťažujúcimi okolnosťami.
- 15 Na základe spomenutej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa neprípustnosti uloženia minimálnych sankcií, kumulatívnych pokút a ich zmeny na náhradné tresty odňatia slobody v prípade porušenia pracovnoprávných povinností (pozri rozsudok Maksimović) vzniká v prejednávanom prípade otázka, či sa má článok 56 ZFEÚ (a v prípade, ak sa tento článok neuplatní na prejednávaný prípad, tiež článok 49 ods. 3 Charty) vykladať tak, že bráni právnej úprave, akou je § 52 ods. 2 tretia časť vety GSpG, inak povedané, či úvahy, ktoré Súdny dvor uviedol vo veci Maksimović, možno uplatniť aj na právnu úpravu, ktorá – tak ako § 52 ods. 1 bod 1 GSpG – umožňuje sankcionovať organizovanie hazardných hier bez koncesie, a teda aj bez dohľadu, napríklad pokiaľ ide o ochranu hráčov.
- 16 Ako Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) viackrát rozhodol na základe judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa prípustnosti monopolu na hazardné hry, také ustanovenie – okrem iného tým, že v § 50 GSpG stanovuje normatívny rámec pre úradný dohľad – dostatočne zabezpečuje, aby sa ciele zákonodarcu skutočne sledovali koherentným a systematickým spôsobom: porušenia GSpG sa musia účinne postihovať, aby sa podporilo uplatňovanie systému monopolu spojeného s koncesným systémom, lebo inak by bol tento systém neúčinný. Naopak treba zabezpečiť rešpektovanie monopolu (jeho účinnosti) (pozri rozsudok Stoß, bod 84 a nasl.).

- 17 Vnútroštátny súd zastáva názor, že porušenia vymenované v § 52 ods. 1 bode 1 GSpG nie sú len porušeniami poriadkových predpisov, ktoré slúžia na administratívne účely. Naopak monopol, ktorý je vytvorený z hľadiska práva Únie prípustným spôsobom, sa má chrániť pred osobami, ktoré nedodržiavajú nijaké predpisy týkajúce sa ochrany hráčov a nepodliehajú nijakému dohľadu (napríklad z hľadiska zamedzenia praniu špinavých peňazí – pozri § 19 ods. 7 GSpG). Sankcionuje sa napríklad organizovanie zakázaných lotérií pomocou hracích automatov, o ktorých je všeobecne známe, že sú veľmi návykové, a preto sú mimoriadne nebezpečné. Sankčné sadzby stanovené v § 52 ods. 2 GSpG pritom pri každom porušení závisia od celkového počtu hracích automatov.
- 18 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že konanie o udelení koncesie, resp. povolenia podľa GSpG nie je len aktom, pri ktorom musí žiadateľ o koncesiu splniť výlučne formálne požiadavky. Naopak v dôsledku veľmi nízkeho počtu koncesií, resp. povolení, ktoré možno udeliť, a prísnych požiadaviek, ktoré sa kladú na žiadateľov o koncesiu, treba v konečnom dôsledku vychádzať z toho, že prevádzkovanie hazardných hier je spravidla zakázané a nemožno ho považovať za vykonávanie činnosti, ktorá je ako taká dovolená a zaručená základnými slobodami. Uloženie prísnych sankcií preto nemôže spôsobiť, že výkon slobody priznanej každému bude menej atraktívny, ale naopak vzhľadom na svoj účel má účinne zabrániť organizovaniu všetkých druhov hazardných hier osobami, ktoré nemajú koncesiu, resp. povolenie, a nepriaznivým dôsledkom pre všeobecný záujem spoločnosti, ktoré z ich organizovania vyplývajú.
- 19 Preto vzniká otázka, či článok 56 ZFEÚ (ako aj článok 49 ods. 3 Charty) tiež bráni právnej úprave, ktorej regulačný účel spočíva v zamedzení protiprávnemu konaniu, ktorá je pre spoločnosť veľmi nebezpečná. Skutky opísané v § 52 ods. 1 GSpG nepredstavujú len porušenie ohlasovacej povinnosti, ale zásah do dôležitých verejných záujmov, na zabezpečenie ktorých sú podľa názoru rakúskeho zákonodarcu z dôvodov generálnej a špeciálnej prevencie potrebné citelné sankcie.
- 20 Pritom treba podľa názoru vnútroštátneho súdu samostatne preskúmať, či článok 56 ZFEÚ (ako aj článok 49 ods. 3 Charty) vzhľadom na tento regulačný účel bráni postupu pri stanovení sankcie, ktorý určuje zákon a ktorý je opísaný nižšie:
- Uloženie pokút bez hornej hranice výšky a minimálne sankcie [otázka 2 písm. a) a b), resp. otázka 3 písm. a) a b)]*
- 21 Najprv treba za každé porušenie, teda za každý hrací automat, uložiť pokutu v minimálnej výške 3 000 eur (ktorú možno za osobitných okolností podľa § 20 VStG zakaždým znížiť na polovicu). Celková suma pokút uložených obvinenému vyplynie napokon z počtu porušení, teda z počtu použitých hracích automatov. Tento postup má podľa zámeru rakúskeho zákonodarcu eliminovať ekonomický prospech, ktorý možno dosiahnuť týmto skutkom, a tak dosiahnuť, aby bola nelegálna ponuka stále menej atraktívna, a ďalej ju potláčať. V typickom prípade stanovenia rovnako vysokých pokút za každé porušenie teda celková suma

sankcie vyplynie z vynásobenia počtu hracích automatov výškou jednotlivej pokuty.

- 22 Vzhľadom na minimálnu výšku sankcie, ktorú možno uplatniť v prejednávacom prípade (3 000 eur za každý hrací automat), už pri väčšom počte automatov, ako napríklad v prejednávacom prípade, vyplynú sumy minimálnych sankcií vo výške 30 000 eur, v prípade „herne“ s približne 50 hracími automatmi by suma minimálnych sankcií predstavovala už 150 000 eur. V dôvodovej správe k rakúskemu návrhu zákona sa v tejto súvislosti uvádza, že sankčné sadzby rozlišujú škodlivosť tým, že v prípade porušenia, pri ktorom sa použijú viac ako tri hracie automaty, je stanovená trojnásobná minimálna sankcia. Tým sa podľa tejto dôvodovej správy jednak postihuje organizované porušovanie zákona, ktoré je s tým spravidla spojené, a jednak sa eliminuje ekonomický prospech z trestnej činnosti, ktorý je s tým spravidla spojený. Výška celkovej sumy pokút je pri tomto sankčnom modeli prirodzene neobmedzená, lebo nevyhnutne závisí od počtu použitých hracích automatov a zákon nestanovuje nijakú hornú hranicu celkovej sumy pokút.

Uloženie náhradných trestov odňatia slobody [otázka 2 písm. c), resp. otázka 3 písm. c)]

- 23 Následne vzniká otázka, či vysoký stupeň nebezpečnosti, ako aj spoločenská škodlivosť porušení odôvodňujú uloženie náhradných trestov odňatia slobody. Tieto tresty sa vykonávajú len vtedy, keď osoba, ktorej bola uložená sankcia, ani spoločnosť, ktorá ručí za jej splnenie, nezaplatia uložené pokuty.
- 24 Ak sa uloží pokuta, zároveň sa má pre prípad, že nebude zaplatená, uložiť náhradný trest odňatia slobody (§ 16 ods. 1 VStG), ktorý v predmetnom kontexte môže dosahovať najviac dva týždne za každé porušenie. Podľa ustálenej judikatúry vnútroštátneho súdu existuje medzi stanovením náhradného trestu odňatia slobody a pokutou vnútorná súvislosť v tom zmysle, že napríklad pri stanovení náhradného trestu odňatia slobody treba vziať do úvahy, či obvinený spáchal porušenie úmyselne alebo len z nebanlivosti. Ak je medzi výškou pokuty a náhradným trestom odňatia slobody značný rozdiel (v porovnaní s najvyšším trestom), túto skutočnosť treba dostatočne odôvodniť.
- 25 Systém náhradného trestu odňatia slobody má zaručiť, aby zistené protiprávne konanie nebolo beztrestné ani v prípade, že pokuta nebude zaplatená. Tak ako pri ukladaní pokút nie je v dôsledku kumulácie ani pri súčte uložených náhradných trestov odňatia slobody stanovená nijaká zákonná horná hranica. Dĺžka celkovo uloženého náhradného trestu odňatia slobody tiež vyplynie (v prípade pokút v rovnakej výške) z vynásobenia uloženého náhradného trestu odňatia slobody počtom porušení (hracích automatov).

Príspevok na trovy konania [otázka 2 písm. d), resp. otázka 3 písm. d)]

- 26 Napokon vnútroštátny súd považuje za sporné, či sa má právo Únie vykladať tak, že bráni uloženiu povinnosti zaplatiť povinný príspevok na trovy trestného konania vo výške 10 % uložených pokút (§ 64 ods. 2 VStG).

PRACOVNÝ DOKUMENT